

JOUW
INTERIEUR
MATCH

BART APPELTANS

JOUW

INTERIEUR MATCH

In samenwerking met
transformatiecoach Anja Deferm

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

Vind de stijl die bij jou past en
creëer een inspirerende thuis

INHOUD

Voorwoord	7	6. Jouw persoonlijk interieurprofiel	135
1. De plekken die ons vormen	15	De echo van vroeger	137
Inleiding door transformatiecoach Anja Deferm	17	Wat vind jij mooi? Jouw esthetisch profiel	138
Het huis van mijn grootouders	23	TEST 1 - Wat je mooi vindt	139
Geborgenheid als beginpunt	24	TEST 2 - Wat heb je nodig?	145
De keuken tegen de chauffage	25	TEST 3 - Persoonlijkheid en interieur	149
Bewustzijn alleen is niet genoeg	27	Jouw interieurprofiel: Test 1 en Test 2 samen	156
Een uitnodiging: je interieur begrijpen als spiegel van wie je bent en wat je nodig hebt	28	Hoe lees je de drie testen samen?	156
		Hoe kan ik mijn resultaten nu interpreteren?	159
2. Waarom jij je ergens thuis voelt	31	7. Aan de slag! De sfeer die bij jou past	163
Vormen	36	Gelaagd en aards	167
Materialen	49	Puur en minimaal	179
Kleuren	55	Kleurrijk en levendig	189
Licht	67	Eclectisch en retro	199
		Romantisch, landelijk en speels	207
3. Wanneer een huis niet meer past	79	Weelderig & bold	217
Ruimte voor een nieuwe versie van jezelf	81	Sfeer keuken en slaapkamer	225
Wanneer het leven binnenkomt	84		
Hobby's: ruimte geven aan wat je voedt	89	Nawoord	226
Interieur als antwoord op wat je nodig hebt	94	Slot	231
4. Meerdere mensen, één huis	101		
Waarom persoonlijkheid ook een belangrijke rol speelt in interieurkeuzes	103		
Wonen als spiegel van je persoonlijkheid	106		
Samenleven onder één dak	118		
5. Willen we allemaal dezelfde beige zetel?	127		
Is mijn plek ook echt mijn plek? Of hoe beïnvloeden trends ons?	129		

VOORWOORD

23 mei 2026

Zaterdagochtend. Ik zit in mijn klein stenen huisje in de Ardennen. De zon schijnt heerlijk binnen. Ik drink net mijn eerste koffie op het ochtendterras. Dat ligt mooi aan de oostkant van de tuin. Zodra er 's ochtends zon is, winter of zomer, is dat de plek voor mijn eerste kwartiertje van de dag. Er staat een gezellig houten tuinsetje: een ronde tafel, vier stoelen, klassiek maar tijdloos van vorm. Ik kocht het via 2dehands omdat ik een bepaald soort stoelen in mijn hoofd had, maar die niet meteen elders vond.

Bo, onze labradoodle, loopt vrolijk rond. Op een dag als vandaag staan de deuren naar buiten open en koerst ze vrij rond in de tuin en door het huis. Je ziet hoe blij ze is als ze hier de hele dag vrij kan zijn. Dennis, mijn vriend, gaat vandaag twee nieuwe houten buitendeuren verven. Het laatste werkje dat nog moet gebeuren aan ons stenen huisje in de Ardennen. Een plek die we een paar jaar geleden gevonden hebben. Een plek die er kwam omdat we er eigenlijk al jaren van droomden.

Midden in de natuur, omringd door bomen. Slechts enkele burens, in een doodlopende straat. Rust en stilte. Alleen het geluid van vogels. Vooral een plek om te komen ontwerpen en creatief bezig te zijn. Want dat kan ik het beste weg van de wereld. In mijn 'artiestenhol', als ik het zo mag zeggen. Net zoals een schrijver zich terugtrekt om een fictieboek te schrijven, kom ik hierheen om enkele dagen te tekenen, te creëren, te werken. Het lijkt hier eens zo vlot te lukken en vooruit te gaan. Alsof mijn creatieve geest het nodig heeft om even losgekoppeld te zijn van mijn dagelijkse leef- en werkplek.

Twintig jaar geleden zou het niet in mij opgekomen zijn om een dergelijke plek zo vaak op te zoeken. Wij woonden in het centrum van Hasselt, in een compact appartement. Midden in de drukte en het leven, heerlijk! Maar toch merkten we dat doorheen de jaren ons leven veranderd was. We werden ondernemers, combineerden vele jobs en zagen onze agenda's alsmear voller en onze verantwoordelijkheden alsmear groter worden. We wilden wat meer ademruimte en 's avonds echt op ons gemak kunnen zitten. Het stadscentrum ruilden we in voor een woning aan de rand van het centrum van Herk-de-Stad, op een twintigtal minuten rijden van Hasselt. Toch nog dicht bij alles, maar net iets rustiger gelegen.

Dat appartement in de stad was strak van inrichting. Zwart-wit eigenlijk. We spreken over het jaar 2009, toen interieurs nog gedomineerd werden door wit, zwart en betongrijs. Het was mijn eerste wapenfeit als interieurarchitect voor mezelf. Onze nieuwe woning mocht warmer zijn. Meer gebruiksvriendelijke materialen, een natuurlijkere sfeer. Het moest vooral een huis zijn waarin geleefd mocht worden.

Tussen dat appartement en dat huis zat maar vijf jaar verschil, en toch waren mijn smaak, mijn gevoel, en mijn noden al enorm veranderd. Nog eens acht jaar later kochten we dat kleine stenen huisje in de Ardennen. Van dat moderne zwart-witte appartement van dertien jaar eerder schoot niet meer veel over. Hier zou ik het landelijk en charmant inrichten. Met een moderne twist weliswaar en een tijdloos, sfeervol gevoel.

Die drie verschillende plekken zijn een reflectie van mijn gevoel, mijn noden en mijn keuzes op dat moment in de tijd.

Wie mij een beetje kent, weet dat interieur voor mij nooit alleen over meubels, kleuren of inrichting ging. Een huis is voor mij altijd iets veel diepers geweest. Het is een gevoel. Een verlengstuk van wie je bent. Een plek waar je tot rust komt, energie vindt, jezelf verliest of net opnieuw terugvindt. Doorheen de jaren begon ik iets op te merken. Niet alleen bij mezelf, maar ook bij de mensen rondom mij. We richten onze woningen vaak in vanuit smaak of gewoonte, maar onbewust vertellen die keuzes veel meer. Ze zeggen iets over waar we naar verlangen. Over wat we missen. Over wat ons veiligheid geeft.

Sommige mensen kiezen daarom instinctief voor zachte stoffen, warme verlichting en ronde vormen, omdat ze nood hebben aan rust en geborgenheid. Anderen voelen zich dan weer beter bij strakke lijnen, open ruimtes en orde. In een druk leven kan zo'n overzichtelijke omgeving net voor rust zorgen. En misschien veranderen die voorkeuren ook gewoon mee met wie we worden. Want een interieur staat nooit los van een mens.

Wie was ik nu geworden na bijna twintig jaar mijn vak met volle passie te hebben uitgeoefend? En waarom maakte ik telkens zulke andere keuzes voor mezelf als ik aan het ontwerpen ging? Bij die vraag start het idee van dit nieuwe interieurboek.

Toen ik enkele jaren geleden ietwat overweldigd begon te raken over de vaart die mijn carrière nam, toen ik bekend begon te worden in heel Vlaanderen door mijn tv-werk, besloot ik dat het tijd was voor een soort van resetmoment. Als enthousiaste creatieveling had ik de afgelopen tijd op zoveel dingen 'ja!' gezegd dat ik niet meer wist wat ik allemaal aan het doen was, wat mij nu precies energie gaf en hoe ik opnieuw structuur en controle kon brengen in mijn dagelijks werklevens. Ik merkte ook dat ik thuis een andere sfeer nodig had, een andere plek. Het begon wat te rommelen in mijn hoofd.

Ik ben niet iemand die bij de pakken blijft zitten, dus ik zocht hulp om helderheid te krijgen. Online volgde ik al een tijdje mijn klastitularis uit het zesde middelbaar, Anja Deferm. Ik herinnerde mij Anja als een vlotte, pittige dame. Germaniste van opleiding en een bedreven lerares in de Germaanse taalvakken. Later werd ze ook pedagogisch directeur van onze scholengemeenschap in

Herk-de-Stad. Ik had gezien dat Anja haar rijkge vulde carrière in het onderwijs had achtergelaten en voor een radicale nieuwe wending in haar leven had gekozen. Haar online posts, teksten en content waren behoorlijk gevoelsmatig, puur en inspirerend. Ik hou ervan als iemand een nieuwe droom durft na te jagen, een nieuwe fase in zijn leven omarmt en er volop voor gaat. Ze bood onder andere loopbaancoaching aan in haar nieuwe praktijk. Ik wist dus meteen met wie ik wilde gaan sparren over mijn toekomst.

Wat begon als loopbaancoaching, werd gaandeweg iets veel groters. In onze gesprekken ging het niet alleen over keuzes maken of richting zoeken, maar ook over identiteit. Over patronen. Over de vraag: wie ben je vandaag, en wat heb je nodig om goed te kunnen leven? Anja stelde mij vragen over dingen waar ik zelf nooit eerder écht bij had stilgestaan. Geen vragen waarop je snel een juist antwoord geeft, maar vragen die iets losmaken. En het bijzondere was: de antwoorden waren er vaak al. Ze zaten ergens verstopt in herinneringen, gevoelens, kleine gewoontes, plekken die belangrijk bleken zonder dat ik het ooit bewust had beseft.

Meer en meer merkten we hoe vaak gesprekken over het leven uiteindelijk ook gesprekken over ruimtes werden. Over huizen. Over kamers. Over licht. Over plekken waar iemand rust vindt of net spanning voelt. Alsof een interieur voortdurend signalen geeft over hoe iemand zich voelt. Daar ontstond het idee voor dit boek. Niet om te vertellen wat mooi of trendy is. Niet om mensen een perfecte woning te leren creëren. Maar om anders te leren kijken naar de plek waar je leeft. Want misschien is een interieur niet alleen iets wat je ziet. Soms is het ook een spiegel van wie je bent en wat je nodig hebt.

Omdat Anja mij de afgelopen jaren zoveel helderheid heeft gebracht en de juiste vragen heeft gesteld, vroeg ik haar om mee te werken aan dit boek en ook haar inzichten en kennis met ons te delen. We nodigen je uit om samen met ons aan tafel te komen zitten. Dit is een boek dat we samen stap voor stap doorlopen. Zeg maar een soort van werkboek. En met welk doel? Wel, we gaan voor jou een interieurprofiel opbouwen! De vragen die we je gaan stellen, kan je vanaf pagina 135 kort beantwoorden. Gebruik gerust een potlood, dan kan je altijd van idee veranderen. Zo doe ik dat toch altijd in een boek als dit. Maar je eerste gedachte is meestal de juiste!

Je gaat ook een persoonlijkheidstest invullen en verschillende interieurgerelateerde voorkeuren noteren. Eens we jouw interieurprofiel hebben opgebouwd, kom je te weten welke interieursfeer het beste bij jou past! Eigenlijk best spannend, niet? Je gaat straks op date met jouw perfecte interieur! Geen paniek: je hoeft er niet voor naar de kapper en je interieur verwacht ook niet dat jij de rekening betaalt. En eens je weet welke stijl jouw match is, ga ik je heel wat interieurinspiratie geven en vertellen hoe je die ideale sfeer kan bekomen!

Weg met keuzestress...

We gaan samen op zoek naar jouw interieurmatch!

Welkom.

Bart

HOOFDSTUK 1

DE PLEKKEN DIE ONS VORMEN

INLEIDING DOOR TRANSFORMATIECOACH ANJA DEFERM

Het is warm. De lucht gloeit boven het asfalt, cicaden zingen hun eindeloze zomerlied en de zee glinstert. Aan de rand van het strand lichten de gele grotten op in het namiddaglicht. Uitgehouwen in de zachte rotsen, honingkleurig en mysterieus, lijken ze wel open kamers in een natuurlijke kerk, ooit bewoond door mensen. Holtes in steen, gevormd door tijd en zee, als stille getuigen van vrije zielen die hier hun eigen vrijheid en ruimte zochten.

Mijn reisgenoten en ik zoeken wat schaduw onder een verweerde pergola. Even ontsnappen aan de bloedhete zon. Even de warmte in ons lijf opnemen, laten bezinken en vastzetten. Even die vrijheid proeven en vasthouden. 6 juli 2024. Kreta, Matala

Met een frappé in de hand open ik op dat terras gedachteloos mijn mailbox. En daar verschijnt een naam die een glimlach op mijn gezicht tovert: Bart Appeltans. Mijn oud-leerling. Vandaag een bekende Vlaming. Binnenhuisarchitect, mediapersoonlijkheid, ondernemer. En nu... opnieuw aankloppend. Bij mij?

‘Ik volg je coachingverhaal al even online en zou graag een traject loopbaancoaching volgen. Zoals je weet, werk ik sinds enkele jaren voor de media, ben ik nog partner in een architectenbureau en doe ik daarnaast nog heel wat andere dingen. Ik zit op een kruispunt wat betreft mijn carrière en moet keuzes maken voor de toekomst. En dat blijf ik moeilijk vinden.

Ik zoek een sparringpartner om helderheid te krijgen. Kan ik daarvoor bij jou terecht?’

Alsof de warmte nog even toeneemt. Alsof mijn hart een klein vreugdesprongetje maakt.

Natuurlijk, Bart!

Als transformatiecoach begeleid ik namelijk mensen op kantelmomenten. Niet om advies te geven. Niet om richting te bepalen. Maar om een ruimte te creëren waarin antwoorden kunnen ontstaan. Een liminale ruimte tussen wat was en wat komt. Een liminale plek, een pauzeplek dus, zoals Matala zelf: ooit een toevluchtsoord voor mensen die zich wilden heruitvinden. In die grotwoningen in de rotsen hoor je nog steeds de echo van vrijheid. Van loslaten. Van opnieuw beginnen.

Intermezzo Op de 'dorpel' (Kramer 2024; Van Gennep 2019)

Wat is een liminale ruimte?

Soms voel je dat je tussen twee fases zit. Het oude werkt niet meer, maar het nieuwe is er ook nog niet. Je bent losgekomen van wat vertrouwd was, zonder al te weten waar je naartoe gaat. Dat is wat men een liminale ruimte noemt: een tussenzone tussen wat voorbij is en wat nog vorm moet krijgen. De antropoloog Arnold van Gennep beschreef dit al in zijn werk over overgangsrituelen. Volgens hem gaan mensen tijdens grote veranderingen door een fase waarin ze hun oude rol verliezen, maar nog geen nieuwe hebben. Ze hangen dan als het ware even tussen twee werelden. En precies dat voelt vaak ongemakkelijk. Wat vroeger duidelijk was, jouw rol en jouw zekerheid, begint te wankelen. Je weet niet meer goed hoe je je moet gedragen of welke richting je uit moet. Alles wat vast leek, wordt plots onzeker.

Maar tegelijk zit er in deze fase ook iets krachtigs. Want als het oude wegvalt, ontstaat er ruimte voor andere keuzes en voor iets wat voordien nog niet mogelijk was. Daarom is zo'n tussentijd niet alleen verwarrend, maar ook creatief. Net omdat nog niets vastligt, wordt verandering mogelijk.

Een liminale fase vraagt dan ook niet meteen om oplossingen, wel om geduld, aandacht, en de moed om even in die onzekerheid te blijven staan, zonder meteen terug te grijpen naar het oude of te snel iets nieuws te forceren. Want transformatie gebeurt niet pas na die tussentijd. Ze ontstaat juist daarbinnen.

Kantelmomenten

Soms komen de kantelmomenten plots, abrupt. Maar meestal sluimert de verandering eerst. In twijfel. In uitstel. In dat stille, knagende gevoel dat het anders zou moeten.

Toen Bart me schreef, bevond hij zich precies daar: de zekerheden waren verdwenen en hadden plaatsgemaakt voor twijfel. Hij was op zoek naar zijn eigen nieuwe vorm.

Ooit was ik Barts leerkracht Nederlands. Hij was toen jong, zoekend, vol talent. Jaren later kruisten onze wegen opnieuw, niet langer in een klaslokaal, maar in een fase van het leven waarin iets anders dan een cursus Nederlandse literatuur richting geeft. Intussen had ik zelf een transformatie doorgemaakt. Van leerkracht en directeur werd ik transformatiecoach in privé- of professionele situaties, zelfs als ritueelbegeleider bij een overlijden.

Minder bezig met feiten, zekerheden, maar eerder met het niet-weten, het waarom. Minder met resultaten, meer met patronen. Minder met antwoorden, meer met vragen, met nieuwsgierigheid, met het creëren van een ruimte waarin antwoorden kunnen ontstaan. Want dat is wat ik in de kern doe: ruimte scheppen voor gesprekken die helderheid brengen in die zoektocht naar een nieuw patroon, een nieuwe weg, een nieuwe vorm.

Ons hernieuwde contact als sparringpartners

In onze gesprekken ging het in eerste instantie over carrière. Over keuzes. Over de toekomst. Maar – zoals dat vaak gaat in dit soort gesprekken – ging het onder de oppervlakte over identiteit. Over patronen, over durven achterlaten. Over de angst om een succesvolle formule, een ‘kindje’, los te laten. Over de vraag: wie ben ik wanneer ik mezelf opnieuw moet uitvinden?

Wat mij opviel was hoe vaak we tijdens het sparren terugkeerden naar het concept ‘ruimtes’.

Ruimtes als spiegels van wat er op dat moment in het leven belangrijk is, wat er speelt, wat nodig is. De huizen waarin we wonen. De kamers waarin we werken. De tafels waaraan we beslissingen nemen. De plekken waar we rust vinden of net onrust voelen.

In de cocon van onze gesprekken werd iets heel helder: sommige plekken geven ons toestemming om te veranderen. Alsof de ruimte en het interieur zeggen: hier mag je een andere versie van jezelf zijn of worden. Je kan het. We kijken daarbij vooral naar wat je omgeving met je doet: hoe ze je gedrag stuurt en beïnvloedt hoe je je voelt.

‘WE SHAPE OUR BUILDINGS AND AFTERWARDS OUR BUILDINGS SHAPE US.’ CHURCHILL

Winston Churchill sprak deze woorden uit op 28 oktober 1943 in het Britse House of Commons, tijdens een debat over de verbouwing van het parlamentsgebouw dat was beschadigd door bombardementen in de Tweede Wereldoorlog. Churchill pleitte ervoor dat de oorspronkelijke, relatief kleine en rechthoekige vergaderzaal moest worden verbouwd, omdat de fysieke vorm van de ruimte invloed heeft op het politieke debat en de democratische cultuur. Hij bedoelde met zijn woorden dat architectuur niet neutraal is: de manier waarop een gebouw is ontworpen, beïnvloedt hoe mensen zich erin gedragen, samenwerken en denken.

Zo kan een rommelige ruimte innerlijke chaos weerspiegelen. Een donkere kamer kan je energie temperen. Licht, textuur en indeling kunnen je dan weer moed geven wanneer je op een moeilijk kantelmoment staat. Ben jij ook benieuwd hoe interieur invloed heeft op jou?

Bart en ik schrijven dit boek samen. Hij als interieurexpert, ik als transformatiecoach. We hebben veel gepraat over de invloed van interieur op het welzijn van een mens. Dit boek is dan ook het resultaat van onze fijne gesprekken.

Anja

Dag lieve lezer, hoe ben jij hier terechtgekomen? Wat bracht jou op deze stoel, met ons boek in je hand? Was het nieuwsgierigheid? Twijfel? Chaos? Het gevoel dat je afscheid moest nemen van iets dat niet langer bij je paste?

Ik kwam bij Anja terecht omdat ik helderheid zocht. Er was geen groot drama. Geen depressie. Maar wel wat vraagtekens in mijn hoofd. Ik voelde dat ik stappen wilde zetten, maar ik wist niet precies welke. Ik had een gesprekspartner nodig. Iemand die mij een spiegel voorhield.

Tijdens die gesprekken gebeurde er iets onverwachts. We spraken over keuzes, richting en toekomst. Maar telkens kwamen we terug bij dezelfde kernvraag: wie ben jij eigenlijk in essentie? En daar, tussen de woorden door, ontdekte ik dat het antwoord al heel vroeg in mijn leven was gezaaid.

HET HUIS VAN MIJN GROOTOUDERS

Voor mij begint het op de boerenbuiten, bij mijn grootouders. In hun huis, in de living. Ik zie het nog zo voor me. Ze hadden enorme kussens in de zetel. Echt tachtig bij tachtig centimeter. Dik. Gevuld met schuimen blokjes. Als ik erop ging liggen, plofte ik er volledig in. Ik verdween bijna.

Of dat bed van mijn oma, dat helemaal naar het midden doorzakte. Wanneer mijn broer en ik daar sliepen, rolden we automatisch naar elkaar toe. Je lag altijd tegen elkaar. Geen keuze. Het bed besliste dat nabijheid vanzelfsprekend was. Een soort familiecoaching avant la lettre, maar dan met een matras die dringend aan vervanging toe was.

En dan die dekens. Vijf lagen over elkaar. Zo dik dat je letterlijk in een cocon zat. Strak ingestopt, zoals een omhelzing bijna. Die kamer was bruin. Eiken meubels. Bruin tapijt. Bruine zetels. Vandaag zou men dat misschien ouderwets noemen. Maar die kleur gaf warmte. Intimiteit. Zachtheid.

Ik kan die ruimte nog altijd perfect voor me zien. De kleuren. Het licht. Zelfs de geur van de lakens ruik ik nog. Zonder dat iemand het ooit zo bedoeld had, leerde ik daar dat een interieur je gevoel bepaalt. Het is een beleving.

En bij jou? Welke plekken herinner jij je nog?

Was het de keuken waar iedereen samen zat?

Was het een kleine kamer waar jij alleen kon zijn?

Welke zithoekjes voelden goed?

Waar heb jij veel tijd doorgebracht?

Welke woorden horen bij jouw herinnering?

Warm. Vrij. Speels. Veilig. Creatief. Stil...

GEBORGENHEID ALS BEGINPUNT

Ik denk dat geborgenheid misschien wel het belangrijkste gevoel is dat een mens moet ervaren in zijn huis. Niet alleen wanneer alles goed gaat, maar juist op de momenten dat je je het slechtst voelt. Je huis moet dan je 'safe space' zijn. Een plek die gezelligheid uitstraalt. Intimiteit. Een cocon waarin je mag schuilen. Dat inzicht kwam niet uit een boek. Het zat al in mijn geheugen en in mijn hart.

Als kind speelde ik winkeltje in mijn slaapkamer. Ik speelde niet zomaar winkeltje. Ik maakte volledige etalages, inclusief uitgestalde producten, decoratie en een kassasysteem dat waarschijnlijk efficiënter werkte dan in sommige echte winkels. Ik bouwde een bibliotheek na in de bar in onze living. Een supermarktte met mooi uitgestalde producten en namaakgeld in een waaier geëtaleerd. Alleen Bancontact ontbrak nog. En een btw-nummer, maar daar lag ik op mijn achtste verrassend weinig wakker van.

Ik creëerde werelden. Dat was geen toeval. Het was een manier om mezelf te teleporteren naar een andere plek. Een fantasiewereld waarin ik mij goed voelde.

Eigenlijk creëerde ik mijn eigen universum in huis.

En misschien deed jij dat ook.

Als jij teruggaat naar je kindertijd: welke plek zie je dan voor je?

Wat maakte die plek zo goed?

Beschrijf dat eens voor jezelf.

DE KEUKEN TEGEN DE CHAUFFAGE

Ik herinner me ook de kleine keuken van mijn grootouders. Een rechthoekige tafel tegen de chauffage. Vier stoelen. Meer paste er niet. Maar wanneer er meer kleinkinderen waren, schoven we de tafel naar voren. Tussen de tafel en de chauffage zette opa dan een smal bankje. Met je rug tegen de warmte. Dicht tegen elkaar. De volledige keuken was geblokkeerd, je kon nog amper rond de tafel.

Het was smal. Het was geïmproviseerd. Het was allesbehalve perfect. Maar het was gezellig.

Vandaag kruip ik nog steeds instinctief op een bank wanneer ik op restaurant ben. Dicht tegen elkaar. Dat is geen toeval. Dat is een herinnering die in mijn lichaam zit.

Ruimte vormt je, zonder dat je het doorhebt.

In welke ruimte voel jij spontaan geluk?

Welke objecten van vroeger laten jou glimlachen?

Welke plekken voelen alsof ze echt bij jou passen?

Ook vandaag vind ik de zitbank aan mijn eetkamertafel enorm gezellig. Ze doet me automatisch terugdenken aan dat kleine houten bankje in de keuken van mijn grootouders, waarop we iedere zondagochtend een grote kop chocomelk kregen met boterhamsaldaatjes met smeerkaas. Gezellig dicht bij elkaar, genietend van het moment.

BEWUSTZIEN ALLEEN IS NIET GENOEG

Tijdens mijn coachinggesprekken werd nog iets anders duidelijk. Bewustzijn is belangrijk. Begrijpen waar je vandaan komt. Weten waarom je bepaalde keuzes maakt. Maar voor mij is dat niet genoeg. Ik moet kunnen doen, maken, creëren.

Als kind merkte ik dat al. Als ik iets begon te maken, voelde ik blijdschap en energie. Toen ik op mijn tiende composities begon te bouwen in mijn kamer. Toen ik alleen de kerstbomen mocht versieren of bij elke feestdag het huis mocht omtoveren. Toen ik bloemschikachtige objecten maakte met takken uit de tuin. Of toen ik een bemoste baksteen op een terracottapot legde en die cadeau gaf aan mijn tante. Ik weet nog hoe ze me complimenteerde. Hoe onder de indruk ze was. Dat moment staat in mijn geheugen gegrift.

Mijn ouders lieten me doen. ‘Laat hem maar bezig zijn,’ zeiden ze. Wanneer zij even weg waren en terugkwamen, had ik de woonkamer opnieuw ingericht. Tadaa. De grote onthulling.

En dan die verwondering op hun gezicht, zalig. Ik denk dat mijn ouders toen al beseften: ofwel wordt hij interieurarchitect, ofwel wordt dit heel vermoeiend. Achteraf bekeken bleken beide opties trouwens correct. Dat doen, dat creëren, gaf mij richting. Helderheid. Blijheid.

En misschien herken je dat.

Misschien ben jij ook iemand die pas helder denkt wanneer je iets in beweging zet.

Word jij blij als je iets kan herschikken, kan maken?

Ik stel misschien wel veel vragen maar ik hoop dat jij aan het einde van dit boek ook de antwoorden voor jezelf weet te formuleren. Want jij alleen kent ze.

Wil je je antwoorden tussentijds voor jezelf noteren en bewaren? Dan hebben wij daar een ‘ruimte’ voor voorzien op p. 137 in jouw persoonlijk portfolio.

Fijne ontdekkingsreis!

EEN UITNODIGING: JE INTERIEUR BEGRIJPEN ALS SPIEGEL VAN WIE JE BENT EN WAT JE NODIG HEBT

Dit boek gaat niet alleen over stijl. Het gaat niet enkel over nieuwsgierig zijn naar wie je bent, maar ook over durven handelen. Dit boek wil je vooral helpen om inzichten om te zetten in concrete keuzes en ook echt de stap te zetten naar een interieur dat bij je past.

Het gaat over bewustwording én daadkracht. Over een muur durven schilderen. Een ruimte anders durven indelen. Afscheid durven nemen van wat niet meer klopt. Want uiteindelijk is de vraag niet alleen wat je mooi vindt, maar ook: wat heb jij nodig om te durven handelen? Is dat rust? Is dat blijheid? Veiligheid? Erkenning? Welk gevoel zet jou in beweging?

Misschien begint jouw volgende stap niet met een groot plan, maar met iets kleins. Met het herontdekken van een herinnering. Met het verplaatsen van één stoel.

En als die stoel daarna toch nergens goed staat, heb je minstens je stappen voor die dag gehaald.

Ook al heb ik je met mijn verhaal misschien al laten glimlachen of aan het denken gezet, dit boek gaat natuurlijk niet alleen over mij.

Tip: Maak één plek volledig van jou

Je hele huis hoeft niet ineens te veranderen. Begin klein. Creëer één plek waar jij volledig tot rust komt: een stoel aan het raam, een hoekje met zacht licht, een plek met een plaid, boeken of muziek.

Een ruimte hoeft niet perfect te zijn om goed te voelen. Ze moet vooral iets in jou raken.

Want een interieur dat echt klopt, ontstaat niet vanuit trends of regels, maar vanuit eigenheid. Daarom beginnen we met een zoektocht naar wie jij bent. Wat geeft jou rust? Waar krijg je energie van? Welke herinneringen, materialen of kleuren raken je, soms zonder dat je precies weet waarom? We helpen je stil te staan bij je persoonlijkheid, je levensritme, je noden en je verlangens. Geen snelle vragenlijst, maar bewustwording. Een herontdekking van je eigen smaak.

Van daaruit maken we de brug naar interieur. Want jouw voorkeuren, jouw manier van leven en jouw persoonlijkheid vertalen zich altijd, bewust of onbewust, in een bepaalde sfeer. We laten je zien welke interieursferen aansluiten bij wie jij bent, zonder je in één hokje te duwen. Integendeel: we tonen hoe je verschillende invloeden kan combineren tot een geheel dat authentiek voelt.

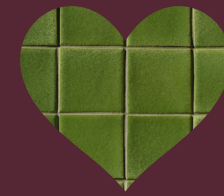
Maar daar stopt het niet. Inspiratie is mooi, maar pas wanneer je weet hoe je ze concreet kan toepassen, begint de echte verandering. Daarom begeleiden we je bij het vertalen van die inzichten naar je eigen woning. Hoe kies je kleuren die bij je passen? Hoe combineer je materialen? Hoe bouw je een ruimte op die niet alleen mooi is, maar ook juist aanvoelt?

We geven je handvatten, inzichten en praktische tools om zelf aan de slag te gaan. Zo blijf je niet afhankelijk van extern advies, maar leer je vertrouwen op je eigen gevoel.

Zie dit boek daarom niet als een eindpunt, maar als een uitnodiging om je interieur te laten meegroeien met je leven.

DE RUIMTES WAARIN WE OPGROEIEN, VORMEN MEE WIE WE WORDEN EN WAT WE LATER NODIG HEBBEN OM ONS THUIS TE VOELEN.

HOOFDSTUK 2

WAAROM
JIJ JE
ERGENS
THUIS
VOELT